

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ ตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ปทัสถานของกลุ่ม การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนและจิตพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะชีวิตสังคม

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ

4.4 การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่

โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (จำนวน 800 คน)

จำแนกตามปัจจัยบุคคลในตัวแปรเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	540	67.50
ชาย	260	32.50
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	242	30.20
ชั้นปีที่ 2	132	16.60
ชั้นปีที่ 3	266	33.20
ชั้นปีที่ 4	155	19.40
มากกว่าชั้นปีที่ 4	5	0.60
3. กลุ่มสาขาวิชา		
วิทยาศาสตร์	448	56.00
สังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์	352	44.00
4. ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด		
รัฐ	600	75.00
เอกชน	200	25.00
5. ประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
มี	238	29.8
ไม่มี	561	70.2
รวม	800	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่านักศึกษาปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ ร้อยละ 67.50 เป็นเพศหญิงและร้อยละ 32.50 เป็นเพศชาย และเมื่อพิจารณาถึงชั้นปีที่เรียน พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.20

สำหรับกลุ่มสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่ากลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 56.00 และร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

ในส่วนของประเทศของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด พบว่ากลุ่มตัวอย่างสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กล่าวคือ ร้อยละ 75.00 เป็นกลุ่มที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและร้อยละ 25.00 สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีเพียงร้อยละ 29.80 ขณะที่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมถึงร้อยละ 70.20

4.2 การวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ปทัสถานของกลุ่ม การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและจิตพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะชีวสังคม

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ปทัสถานของกลุ่ม การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและจิตพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	เพศ	ชั้นปี					กลุ่มสาขาวิชา		ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด		ประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
		หญิง	ชาย	1	2	3	4	>4	วิทย์	สังคมฯ	รัฐ	เอกชน	มี
1. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม													
- พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	4.73	4.53	4.65	4.62	4.61	4.82	5.00	4.69	4.63	4.69	4.61	4.72	4.65
- พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม	5.09	4.91	4.99	5.00	5.05	5.11	5.46	5.02	5.05	5.05	4.50	5.13	4.99

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	เพศ		ชั้นปี					กลุ่มสาขาวิชา			ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด		ประการณ์เกี่ยวกับ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
	หญิง	ชาย	1	2	3	4	>4	วิทย์	สังคมฯ	รัฐ	เอก	มี	ไม่มี	
											ชน			
2. คุณภาพชีวิต														
- คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย	4.42	4.45	4.45	4.30	4.43	4.51	4.43	4.42	4.44	4.43	4.43	4.49	4.41	
- คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	4.67	4.67	4.64	4.63	4.66	4.77	4.83	4.67	4.66	4.69	4.61	4.66	4.67	
- คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	4.68	4.82	4.69	4.74	4.75	4.70	5.11	4.68	4.78	4.72	4.74	4.74	4.72	
- คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	4.63	4.60	4.51	4.62	4.64	4.76	4.46	4.57	4.67	4.63	4.59	4.60	4.63	
3. ปทัสถานของกลุ่ม														
- วิถีประชา	3.94	3.83	3.92	3.90	3.87	3.93	4.50	3.97	3.82	3.91	3.90	4.08	3.84	
- จารีต	3.06	3.03	2.95	3.05	3.17	3.00	3.33	3.13	2.94	3.08	2.96	3.17	3.00	
- กฎหมาย	3.23	3.24	3.12	3.32	3.35	3.12	3.33	3.29	3.14	3.21	3.29	3.43	3.15	
4. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม														
- การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากพ่อแม่	5.10	4.97	5.00	4.93	5.06	5.25	5.17	5.06	5.05	5.06	5.05	5.13	5.02	
- การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์	4.93	4.86	4.86	4.85	4.93	5.02	4.67	4.91	4.91	4.94	4.82	5.04	4.85	
- การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากเพื่อน	4.31	4.24	4.22	4.27	4.33	4.34	4.17	4.30	4.26	4.28	4.30	4.33	4.26	
- การเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	4.53	4.47	4.37	4.55	4.51	4.69	5.50	4.48	4.55	4.53	4.46	4.65	4.45	

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	เพศ	ชั้นปี						กลุ่มสาขาวิชา			ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด		ประการณ์เกี่ยวกับ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
		หญิง	ชาย	1	2	3	4	>4	วิทย์	สังคม	รัฐ	เอก	มี	ไม่มี
5. เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม														
- เจตคติด้านความรู้	5.39	5.26	5.27	5.28	5.38	5.47	5.78	5.39	5.30	5.36	5.32	5.52	5.36	
- เจตคติด้านความรู้สึก	5.00	4.74	5.02	4.75	4.88	4.99	4.33	4.96	4.87	4.97	4.77	5.06	4.86	
- เจตคติด้านแนวโน้มการกระทำ	4.63	4.33	4.63	4.49	4.42	4.63	4.00	4.58	4.47	4.56	4.46	4.56	4.49	
6. ลักษณะมุ่งอนาคต														
ควบคุมตน														
- ลักษณะมุ่งอนาคต	5.14	5.01	5.09	5.04	5.07	5.22	5.33	5.09	5.12	5.11	5.10	5.14	5.09	
- การควบคุมตน	3.80	3.55	3.78	3.57	3.72	3.75	3.14	3.79	3.62	3.76	3.58	3.83	3.67	
7. จิตพอเพียง														
- ความมีเหตุผล	3.54	3.49	3.48	3.49	3.57	3.54	3.06	3.59	3.43	3.54	3.47	3.59	3.49	
- การมีภูมิคุ้มกันตน	3.62	3.51	3.64	3.46	3.59	3.60	3.21	3.62	3.53	3.60	3.54	3.63	3.57	
- การรับรู้คุณค่าความดี	3.97	3.80	3.95	3.86	3.88	3.98	2.83	3.97	3.86	3.94	3.86	3.97	3.90	

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีค่าระหว่าง 1.00-1.99 หมายถึงน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยที่มีค่าระหว่าง 2.00-2.99 หมายถึงน้อย ค่าเฉลี่ยที่มีค่าระหว่าง 3.00-3.99 หมายถึงปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่มีค่าระหว่าง 4.00-4.99 หมายถึงมาก ค่าเฉลี่ยที่มีค่าระหว่าง 5.00-6.00 หมายถึงมากที่สุด

จากตาราง 4.2 เมื่อพิจารณาระดับของพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ปทัสถานของกลุ่ม การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและจิตพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า ในตัวแปรพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่มากกว่าชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับตัวแปรพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด ยกเว้น กลุ่มเพศชาย กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มนักศึกษาที่สังกัดอุดมศึกษาเอกชน และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมในระดับมาก

ในตัวแปรคุณภาพชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มที่เรียนมากกว่าชั้นปีที่ 4 ที่มีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมในระดับมากที่สุด

ในตัวแปรทัศนคติของกลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามวิถีประชาในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มที่เรียนมากกว่าชั้นปีที่ 4 และกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีการปฏิบัติตามวิถีประชาในระดับมาก สำหรับการปฏิบัติตามจารีต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติตามจารีตในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มที่เรียนในชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ และกลุ่มที่สังกัดอุดมศึกษาเอกชน ที่มีการปฏิบัติตามจารีตในระดับน้อย ขณะที่การปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีการปฏิบัติตามกฎหมายในระดับปานกลาง

ในตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากพ่อแม่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มที่เรียนในชั้นปีที่ 2 ที่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากพ่อแม่ในระดับมาก สำหรับการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์ในระดับมากยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในชั้นปีที่ 4 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์ในระดับมากที่สุด ขณะที่การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากเพื่อน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากเพื่อนในระดับมาก ส่วนการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากสื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากสื่อในระดับมาก ยกเว้น กลุ่มที่เรียนมากกว่าชั้นปีที่ 4 ที่เห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากสื่อในระดับมากที่สุด

ในตัวแปรเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านความรู้ในระดับมากที่สุด ขณะที่เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มการกระทำในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มเพศหญิง กลุ่มที่เรียนชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านความรู้สึกในระดับมากที่สุด

ในตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีลักษณะมุ่งอนาคตในระดับมากที่สุด ขณะที่มีการควบคุมตนในระดับปานกลาง

ในตัวแปรจิตพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มที่เรียนมากกว่าชั้นปีที่ 4 ที่มีการรับรู้คุณความดีในระดับน้อย

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) สำหรับการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ 4 ข้อ ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 25-28 อ้างอิงจาก Jöreskog & Sörbom, 1989: 2 ; Mueller, 1988:18)

1. การตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบลักษณะของการแจกแจงของตัวแปรว่าเป็นการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis)

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของข้อมูลที่ได้จากการวัดตัวแปรในการวิจัย (จำนวน 800 คน)

ตัวแปร	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
1. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	4.67	.66	-.16	-.75
2. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม	5.03	.61	-.81	.79
3. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย	4.43	.52	.16	-.18
4. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	4.67	.63	-.29	.28
5. คุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	4.73	.72	-.46	.42
6. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	4.62	.68	-.46	.94

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ตัวแปร	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
7. วิธีประชา	3.91	1.23	-.20	-.62
8. จารีต	3.05	1.28	.47	-.42
9. กฎหมาย	3.23	1.46	.37	-.89
10. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากพ่อแม่	5.06	.75	-.59	.41
11. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์	4.91	.76	-.60	1.01
12. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากเพื่อน	4.29	.95	-.39	.52
13. การเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	4.51	.94	-.49	.41
14. เจตคติด้านความรู้	5.35	.69	-1.42	2.47
15. เจตคติด้านความรู้ลึก	4.92	.96	-.56	-1.05
16. เจตคติด้านแนวโน้มการกระทำ	4.53	.76	.05	-.30
17. ลักษณะมุ่งอนาคต	5.10	.67	-.67	.57
18. การควบคุมตน	3.72	.93	-.33	-.12
19. ความมีเหตุผล	3.52	.70	-.44	1.02
20. การมีภูมิคุ้มกันตน	3.59	.76	-.23	.32
21. การรับรู้คุณค่าชีวิต	3.92	.87	-.64	.40

จากตาราง 4.3 พบว่าในตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมมากกว่าพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.03 และ 4.67 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรคุณภาพชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมาคือคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านร่างกาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67, 4.62 และ 4.43 ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรทัศนคติของกลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนวิธีประชามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมาคือ กฎหมาย และจารีต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และ 3.05 ตามลำดับ

ในขณะที่เมื่อพิจารณาตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากพ่อแม่มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06

รองลงมาคือการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมจากครูอาจารย์ สื่อ และเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91, 4.51 และ 4.29 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านความรู้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.35 รองลงมาคือเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มการกระทำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และ 4.53 ตามลำดับ

ในส่วนของตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยด้านลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่าการควบคุมตน โดยมีค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตเท่ากับ 5.10 และค่าเฉลี่ยการควบคุมตน เท่ากับ 3.72 และในตัวแปรจิตพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของการรับรู้คุณค่าความดีมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และพบว่ามีความใกล้เคียงกันในด้านการมีภูมิคุ้มกันตนและความมีเหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และ 3.52 ตามลำดับ

สำหรับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย พบว่าค่าที่ได้ส่วนใหญ่มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าข้อมูลที่ได้มีการกระจายปานกลาง (บุญชม ศรีสะอาด, 2541: 94) และเมื่อพิจารณาค่าความเบ้และความโด่ง พบว่า ตัวแปรทั้งหมดมีค่าความเบ้ไม่เกิน 2 (ค่าสูงสุดที่ได้เท่ากับ -1.42) และมีค่าความโด่งไม่เกิน 10 (ค่าสูงสุดที่ได้เท่ากับ 2.47) ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Kline, 2005: 50) ดังนั้นผู้วิจัยจึงถือว่าข้อมูลดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุต่อไป

2. การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง โดยใช้การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว (Bivariate relationship) ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปร	Lbeh	Lqua	Lnor	Lmod	Latt	Lfut	Lsuf
1. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Lbeh)	1.00						
2. คุณภาพชีวิต (Lqua)	.39**	1.00					
3. ปทัสถานของกลุ่ม (Lnor)	.12**	.02	1.00				
4. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม (Lmod)	.39**	.38**	.22**	1.00			
5. เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Latt)	.42**	.29**	.21**	.22**	1.00		
6. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Lfut)	.38**	.23**	.36**	.14**	.63**	1.00	
7. จิตพอเพียง (Lsuf)	.21**	.17**	.34**	.00	.48**	.63**	1.00

** p < 0.01

จากตาราง 4.4 พบว่าตัวแปรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงบางตัวบางที่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง .12 ถึง .63 แสดงให้เห็นว่าลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกมากที่สุดกับตัวแปรเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = .42, p < .01$) รองลงมาได้แก่ตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม ($r = .39, p < .01$) คุณภาพชีวิต ($r = .39, p < .01$) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ($r = .38, p < .01$) จิตพอเพียง ($r = .21, p < .01$) และปทัสถานของกลุ่ม ($r = .12, p < .01$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิจัยที่เป็นตัวแปรต้น พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ มีค่าตั้งแต่ .00 ถึง .63 ซึ่งเมื่อพิจารณาเกณฑ์ที่ว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นแต่ละคู่ที่สูงเกิน 0.6 แสดงว่าข้อมูลอาจมีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าข้อมูลนี้อาจมีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรง อย่างไรก็ตามพบว่าวิธีการนี้ได้ผลการตรวจสอบที่ไม่ชัดเจนนัก ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้เกณฑ์อื่นๆ ร่วมด้วย ได้แก่ การวิเคราะห์ค่า Tolerance (สัดส่วนความแปรปรวนในตัวแปรที่อธิบายไม่ได้ด้วยตัวแปรอื่นๆ) และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ผลการทดสอบพบว่าค่า Tolerance อยู่ระหว่าง .44 ถึง .86 โดยตามเกณฑ์แล้ว หากค่า Tolerance ที่มีค่า .01 หรือน้อยกว่าจะเป็นค่าที่ทำให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Norusis, 1995: 485) ส่วนค่า VIF มีค่าอยู่ระหว่าง 1.16 ถึง 2.29 โดยตามเกณฑ์แล้วหากค่า VIF ใกล้เคียง 10 จะทำให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Steven, 1996: 77) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ไม่มีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

3. การตรวจสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรกับความคลาดเคลื่อน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น โดยการยินยอมให้เทอมความคลาดเคลื่อนของการวัดมีความสัมพันธ์กันจึงไม่ได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นข้อนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) ที่มีการวัดข้อมูลมากกว่า 2 ครั้ง การวัดตัวแปรต้องไม่ได้รับอิทธิพลจากช่วงเวลาที่ผ่านมา (Time lag)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาจึงไม่ต้องตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นข้อนี้

จากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นข้างต้น จึงสรุปได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษามีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุต่อไป

4.4 การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุหรือการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (Linear Structural Relationship Model: LISREL) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรในโมเดล โดยการหาขนาดอิทธิพลที่ปรากฏในความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุและทดสอบว่าโมเดลที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดและสมมติฐานในการวิจัยเป็นอันดับแรก และเมื่อพบว่าโมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยก็ได้

ดำเนินการปรับโมเดล โดยในการปรับโมเดลครั้งนี้ได้ดำเนินการปรับบนพื้นฐานของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ตลอดจนได้พิจารณาถึงความสมเหตุสมผลตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้อาศัยดัชนีการปรับ (Modification indices) จากผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลประกอบในการปรับโมเดล

ผลจากการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ ตามกรอบแนวคิดและสมมติฐานในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่สำคัญที่พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลจากแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ดังนี้คือ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติของบุคคล ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura ได้แก่ ตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม ซึ่งตัวแปรจากทั้งสองแนวคิดนี้ถือว่าเป็นตัวแปรลักษณะของสถานการณ์ ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้แก่ ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้แก่ ตัวแปรจิตพอเพียง ซึ่งตัวแปรจากทั้งสองแนวคิดนี้ถือว่าเป็นตัวแปรจิตลักษณะเดิม โดยมีตัวแปรเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวแปรคั่นกลาง ได้ค่าสถิติดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า = 1442.45, df = 177, P-value = .000; ค่า RMSEA = .095; ค่า SRMR = .11; ค่า GFI = .85; ค่า AGFI = .81; ค่า CN = 131.34 เมื่อพิจารณาค่าสถิติตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องโดยรวม แสดงให้เห็นว่าโมเดลตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

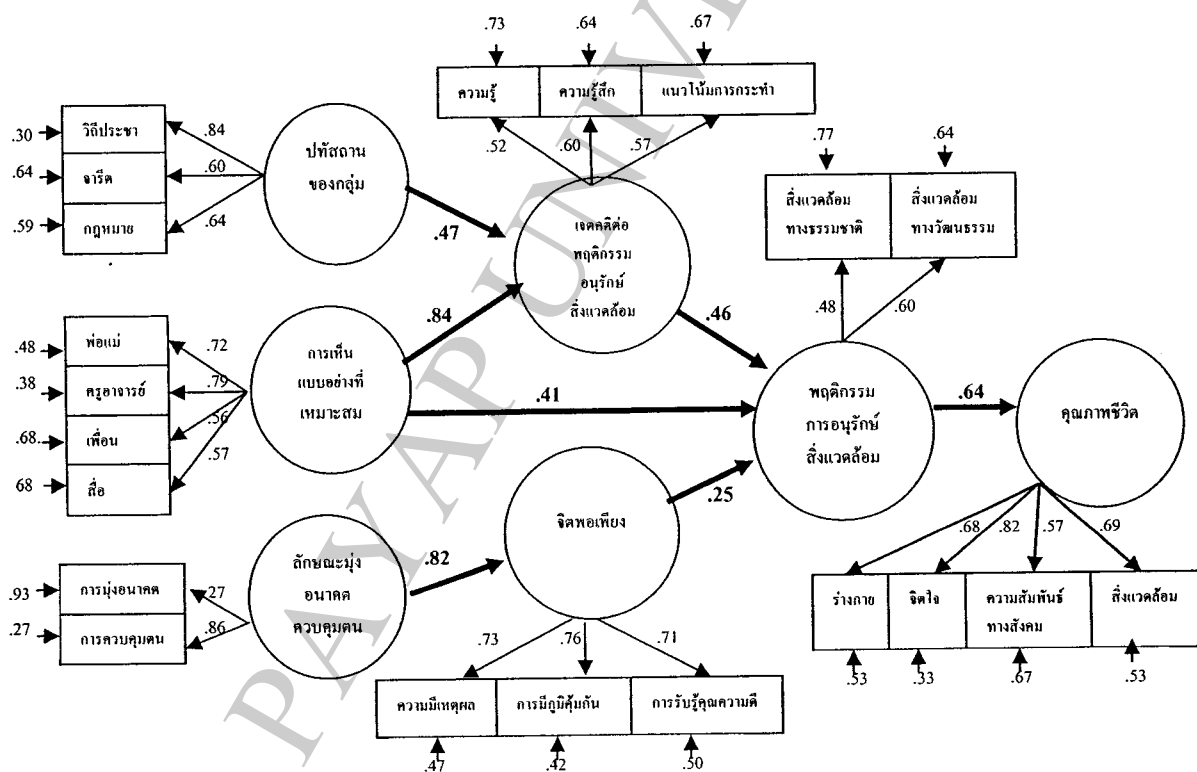
อย่างไรก็ตามการที่โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น โจเรสคอร์กและซอร์บอม (Jöreskog & Sörbom, 1989: 251-253) ได้อธิบายไว้ว่าโมเดลเริ่มแรกอาจจะไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจะต้องทำการปรับโมเดลให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูล โดยในการปรับโมเดลจะต้องเป็นไปตามแนวทางของทฤษฎีและมีความเที่ยงตรง ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลเพื่อค้นหาโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Modification searches) นั้นสามารถใช้เกณฑ์การพิจารณาจากค่าที (t) ซึ่งเป็นอิทธิพลของตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.96 และการพิจารณาความสอดคล้องโดยรวม (Overall fit) ซึ่งได้เสนอเกณฑ์การพิจารณาไว้ในบทที่ 3 แล้ว ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับโมเดลโดยพิจารณาความเป็นไปได้ในทางทฤษฎี และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้อย่างสมเหตุสมผล

ในการปรับโมเดลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับโมเดลโดยเริ่มจากการตัดเส้นอิทธิพลที่ไม่มีความสำคัญทางสถิติของตัวแปรภายนอกแฝงออกจากโมเดล ได้แก่ เส้นอิทธิพลของตัวแปรทัศนคติ

ของกลุ่มที่ส่งไปตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และเส้นอิทธิพลของตัวแปรลักษณะ
มุ่งอนาคตควบคุมคนที่ส่งไปตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับ โมเดลโดยยอมผ่อนคลายให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดมี
ความสัมพันธ์กัน ซึ่งในการปรับโมเดลครั้งนี้ผู้วิจัยปรับโมเดลบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัย
เป็นหลัก โดยมีการดำเนินการคือได้ตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ให้มีความ
สมเหตุสมผล และมีค่าที่ไม่แปลกเกินความเป็นจริง รวมทั้งพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิง
พหุคูณกำลังสอง (Squared multiple correlation) ให้มีความเหมาะสม ตลอดจนพิจารณาความ
สอดคล้องรวมว่าโดยภาพรวมแล้วโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด (ภาคผนวก ง.)

ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของ
พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัด
เชียงใหม่หลังจากที่ให้ความคลาดเคลื่อนในการวัดมีความสัมพันธ์กัน เป็นดังนี้

$\chi^2 = 90.23, df = 84, p\text{-value} = .30; RMSE = .01; SRMR = 0.032; GFI = .99; AGFI = .97; CN = 1026.16$

ภาพ 4.1 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ
คุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่หลังจากที่ให้
ความคลาดเคลื่อนในการวัดมีความสัมพันธ์กัน

จากภาพ 4.1 ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่และได้ปรับโมเดลแล้วซึ่งเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า กล่าวคือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า = 90.23, df = 84, p-value = .30; RMSE = .01; SRMR = 0.032; GFI = .99; AGFI = .97; และ CN = 1026.16 เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรต่างๆ พบผลดังนี้

1. ตัวแปรทัศนคติของกลุ่ม พบว่า ทัศนคติของกลุ่มมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .47 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
2. ตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม พบว่า การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .84 และมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .41 รวมถึงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตพอเพียง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .82 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านจิตพอเพียง รวมถึงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านจิตพอเพียงและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. ตัวแปรจิตพอเพียง พบว่า จิตพอเพียงมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ตัวแปรเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. ตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .64

โดยค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม เป็นดังนี้

ตาราง 4.5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (Direct effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effects: IE) อิทธิพลรวม (Total effects : TE) ของตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อตัวแปรผลและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสองของตัวแปร (Squared Multiple Correlation: R²)

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล											
	เจตคติที่มีต่อ			พฤติกรรมกร								
	การอนุรักษ์			จิตพอเพียง			อนุรักษ์			คุณภาพชีวิต		
	สิ่งแวดล้อม			สิ่งแวดล้อม			สิ่งแวดล้อม			สิ่งแวดล้อม		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
1. ปทัสถานของกลุ่ม	.47	-	.47	-	-	-	-	.21	.21	-	.14	.14
2. การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม	.84	-	.84	-	-	-	.41	.39	.80	-	.51	.51
4. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	-	-	-	.82	-	.82	-	.21	.21	-	.13	.13
5. จิตพอเพียง	-	-	-	-	-	-	.25	-	.25	-	.16	.16
3. เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-	-	-	.46	-	.46	-	.29	.29
6. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.64	-	.64
R ²	.70			.67			.80			.41		

จากตาราง 4.4 พบว่าเมื่อพิจารณาขนาดและทิศทางอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุต่อตัวแปรผล พบว่า ตัวแปรสาเหตุทุกตัวมีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรผล โดยแต่ละตัวแปรสาเหตุมีอิทธิพลต่อตัวแปรผล ดังนี้

1. ตัวแปรปทัสถานของกลุ่ม พบว่า ปทัสถานของกลุ่มมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .47 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .21 รวมทั้งมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมกรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .14

2. ตัวแปรการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม พบว่า การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมกรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .84 และ .41 ตามลำดับ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อมผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .39 รวมทั้งมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .51

3. ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตพอเพียง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .82 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านจิตพอเพียง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .21 รวมทั้งมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านจิตพอเพียงและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .13

4. ตัวแปรจิตพอเพียง พบว่า จิตพอเพียงมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .16

5. ตัวแปรเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .29

6. ตัวแปรพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .64

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสอง พบว่า เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีค่าเท่ากับ .70 แสดงว่าร้อยละ 70 ของความแปรปรวนของเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถอธิบายได้ด้วยปทัสถานของกลุ่ม และการเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม ส่วนจิตพอเพียงพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสองเท่ากับ .67 แสดงว่าร้อยละ 67 ของความแปรปรวนของจิตพอเพียงสามารถอธิบายได้ด้วยลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สำหรับพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสองเท่ากับ .80 แสดงว่าร้อยละ 80 ของความแปรปรวนของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถอธิบายได้ด้วยปทัสถานของกลุ่ม การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน จิตพอเพียงและเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขณะที่คุณภาพชีวิตมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสองเท่ากับ .41 แสดงว่าร้อยละ 41 ของความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตสามารถอธิบายได้ด้วยโมเดลนี้

จากสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า “จิตพอเพียงมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” ผลการทดสอบพบว่า จิตพอเพียงมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .16 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 4

จากสมมติฐานข้อ 5 ที่ว่า “เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” ผลการทดสอบพบว่าเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตผ่านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .29 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 5

จากสมมติฐานข้อ 6 ที่ว่า “พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิต” ผลการทดสอบพบว่าพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพชีวิต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .64 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 6